

O speranță către absolut

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Cu buzele îți răsucesc cordonul
Halatului de baie transparent,
Deschei încet și-i savurez canonul
Ca un poet ce-alergă inocent

Să caute metafora ascunsă,
Nu prea adânc, într-un poem ritmat
Chiar dacă simt că ora trece tunsă
Și nu am timp să te recit în pat.

Rămân surprins, cunosc caligrafia,
Conturul delicat mi-e cunoscut,
Și-a pus în tine Venus măiestria
Ca o speranță către absolut.

- Când treci ușor cu buzele pe pântec
E inutil să neg sau să refuz,
Mi-e inima fierbinte ca un cântec
Oriental și-aș vrea să te acuz

Că nu găsesc nici rime, nici expresii,
Nici întrebări nu formulez în gând,
Te-ai integrat în marile obsesii
Ce mi-au pătruns în sânge străbătând

Aceste scuturi albe de uraniu...
Te recunosc din felul cum dezlegi
Misteru-nchis în floare. Felul straniu
De-a reuși nectarul să-i culegi.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif